

at gaae ind paa, hvad Udvalgets Pluralitet antog for rigtigt. Jeg siger, jeg havde stor Betænkelighed ved at gaae ind derpaa, og jeg kan ikke nægte, at denne Betænkelighed er voret i denne Mellemtid og tiltagen netop ved at see, at det nu staaer som Udvalgets Forslag, og ikke som et Ændringsforslag fra et andet Medlem, som jeg af Strøbelighedshensyn var gaaet ind paa; jeg nægter ikke, at det maaffee kan forekomme meget besynderligt; at jeg nu taler imod den Sag, som jeg tidligere er gaaet ind paa; men jeg vil sætte mig ud derover og heller tilstaae for Mange, at min Forstand har feilet, end for mig selv at have handlet mod min Samvittighed; jeg vil sætte alle disse Hensyn til Side og udtale, hvad jeg mener, at der kan siges Meget mod dette Forslag. Det forekommer mig meget besynderligt, som allerede ytret af den ærede Ordfører, at der iblandt henved 100 edsvorne danske Mænd ikke skulde findes een eller to, til hvilke man kunde have Tillid og Fortrustning i en sliq Sag, hvor det dog kun gjælder om Penge. Det vilde være sørgeligt, hvis det saae saaledes ud med Fædrelandet; men jeg kan ikke troe og vil ikke troe, at det er saaledes. Jeg troer, at man meget godt kan stole paa de Mænd, der boe indenfor en vis Valgfreds. Jeg maa ogsaa gjøre opmærksom paa, at det dog ikke kan nytte Noget at henvende sig til Mænd i en anden Valgfreds, thi de ere jo valgte accurat paa samme Maade, som de, der boe i samme Kreds, hvor de to Parter opholde sig. Forsaavidt der er foreslaaet „Nabo-Districtet“, da forekommer det mig, at dette Udtryk er noget ubestemt. Thi lader os antage, at de Paagjældende boede i Fyen, saa kunde Nabo-districtet jo være enten Laalland eller en Deel af Sjælland eller en Deel af Sylland, og dersom det Tilfælde nogenstade indtræder, at Slesvig sender Deputerede til den danske Rigsdag, saa kan det ogsaa være i Slesvig, og det kan da tænkes, at en Mand til at mægle mellem sig og sine Bønder hidkalder en *Urke-Schleswigholsteiner* til almindelig Forargelse — det tør jeg nok sige — for Alle. (Ratter) Dette har for mig været en saa overveiende Grund, at jeg ikke har kunnet tage Hensyn til Formaliteter, men maa

paa det allerbestemteste udtale mig imod dette Forslag: Det er ikke undgaaet min Opmærksomhed, at Godseieren ved denne Anordning faaer mange Fordele. Jeg skal blot nævne den uendelige Fordeel, at han alene kan forlange Afløsningen mod alle de Hovetpligtiges Billie. Det er kun i Følelsen af, hvor vigtigt det er, at dette Hovet ophører, at man er kommen hjerandred imøde, saavel i Landbocommissionen som i Udvalget; det er Overbeviisningen om, hvor gavnligt det vilde være, om Hovet aldeles ophørte, at man saaledes har opgivet Noget af sin egen Mening for at bringe Sagen til et gavnligt Resultat. Men det forekommer mig, at, dersom nu dette skulde gaae igjennem, at vi ogsaa, som have en anden Mening og have givet efter i enkelte Punkter da maae gaae et Skridt videre, og jeg vil da tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg for det Tilfælde, hvis jeg forresten kunde vente nogen Understøttelse, vil til 3die Behandling stille et Ændringsforslag, der skulde gaae ud paa, at, naar en Godseier forlanger Afløsning, uden at Trediedelen af de hovetrigjorende Bønder deri er enig med ham, det da skal være disse Bønder tilladt at vælge blandt alle de Formænd, som Regjeringen har sat til at fungere.

Ordføreren: Jeg kan vist hverken paa Udvalgets eller egne Begne have Noget mod den Samvittighedsfuldhed fra den sidste ærede Talers Side, at han, efterat være kommen til bedre Overbeviisning, har tildeels forandret sin Mening og forsægter den Mening, han nu har. Jeg tror blot til Retfærdiggjørelse for Udvalgets Pluralitet at maatte anføre, at Alle vare enige i den Bestemmelse, som blev tagen, og at rigtignok den ærede Landstingsmand, som nys satte sig, var den, som opponerede mod det Forslag. Kun skal jeg, med Hensyn til, hvad han har ytret om, at det har forundret ham at see dette Forslag fremkomme som Udvalgets, tillade mig den Bemærkning, at det ikke kunde komme under anden Form; thi, vel var der af en æret Landstingsmand brugt Øtringer, som antydede, at han vilde stille et saadant Forslag, og han gav virkelig ogsaa et Udfast dertil; men, da Udvalget gjorde betydelige Forandringer,